

[Tove Jørgensen]

nævnte bestemmelses rækkevidde, og så kaster man sig for øvrigt i svaret fra justitsministeriet ud i en gang udenomssnak omkring den europæiske menneskerettighedskonvention, om hvilken en såkaldt ekspertkomité har udtalt, at teksten i FN-konventionen i nogle henseender er mere udtrykkelig og derfor mere vidtgående end en tilsvarende bestemmelse i den europæiske konvention.

Vi har med andre ord ikke fået bedømt, om der kommer til at foreligge brud på konventionen, hvis ændringsforslaget vedtages. DKP vil derfor, såfremt ændringsforslaget til §§ 730 og 733, stk. 2, opretholdes efter anden behandling, forlange, at sagen går tilbage til udvalget, og vi vil begære, at der dér foretages en folkeretlig bedømmelse i forhold til FN-konventionens artikel 14. Den megen snak om menneskerettigheder får uundgåeligt en hul klang, hvis man selv bryder indgåede konventioner dér, hvor man virkelig har indflydelse på beslutningerne, og jeg skal derfor anbefale at stemme for ændringsforslagene til de nævnte paragraffer.

Med hensyn til 7 dages reglen, som de borgerlige partier ønsker indført, skal jeg sige, at DKP var modstander af ministerens ændringsforslag om en 5 dages regel og ville have stemt imod den. Derfor kan vi heller ikke medvirke til ændringsforslag nr. 44 til § 762. Det er en klar omgåelse af grundlovens § 71, stk. 3. Når ministeren i et svar til udvalget siger, at en ændring af § 760, stk. 5, fra tre gange 24 timer til fem gange 24 timer er grundlovsstridig, kan det ikke være rigtigt at indføre en regel om forlænget anholdelse, der typisk vil blive brugt i sager, hvor der ikke er tilstrækkeligt grundlag for varetægtsfængsling. Det vil sige, at man går over til at fængsle på mistanke, og herved foretager man et nyt brud på FN-konventionen, denne gang på artikel 14, stk. 7, hvori der står, at ingen på ny skal kunne tiltales eller straffes for en lovovertrædelse, for hvilken han allerede er blevet endeligt domfældt eller frifundet i overensstemmelse med det enkelte lands lovgivning og strafferetspleje. DKP kan anbefale ministeren, at dette forslag ikke på ny dukker op som forslag i en senere sammenhæng. I dag er der et flertal imod ændringen, som den foreligger, men vil ministeren garantere, at den ikke dukker op på ny?

Jeg skal anbefale at stemme for de af DKP, SF og andre stillede ændringsforslag

og gå imod de af de borgerlige partier stillede ændringsforslag. Vi kan støtte de af VS stillede ændringsforslag med undtagelse af det om fuld isolation, som vi mener er urealistisk. Vi har selv stillet nogle ændringsforslag, der rummer nogle retsgarantier for de indsatte, og det er nok højden af, hvad der kan opnås inden for de nuværende rammer. Vi er ikke blinde for, at isolationsfængsling bruges unødigt, og vi vil forsøge at blive ved at følge det. Men jeg må gentage, at en betingelse for, at DKP kan medvirke, er, at vore ændringsforslag om forsvarerudelukkelsen i hvert fald imødekommes.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Forhandlingerne i udvalget om dette forslag til en ny retsplejelov koncentrerede sig om to forhold. Det ene var retten til for myndighederne i sager om statens sikkerhed m. v. at udskyde en forsvarer på en antagelse af, at denne jurist kunne være farlig for statens sikkerhed. Efter radikal opfattelse er et sådant forslag et indgreb mod borgerrettighederne, og det må i sin konsekvens blive et berufsverbot for jurister. Det andet forhold var retten til at varetægtsfængsle på grundlag af en formodning. Hvis et menneske var grebet på fersk gerning i færd med at begå et eller andet kriminelt, ønskede man fra regeringens side at have ret til at varetægtsfængsle ham på en formodning om, at han såmænd nok havde begået noget andet. Dette kan ikke accepteres fra radikal side. Det har været antydnet, at en sådan varetægtsfængsling på en formodning skulle være et grundlovsbrud, men det tror jeg ikke på.

Jeg har læst den doktordisputats, som Hans Gammeltoft-Hansen har skrevet om varetægtsfængsling, og jeg vil gerne sige, at hans opfattelse af dette forhold deler jeg. Han siger: »En fængsling på grundlag af formodning om anden kriminalitet end den, hvori sigtede er pågrebet, og som altså ikke i sig selv er tilstrækkelig til at bære varetægtsfængsling, indebærer en klar afvigelse fra princippet om kvalificeret mistanke. Dette er et brud med en af de centrale fængslingsbetingelser i dansk ret gennem mere end et halvt århundrede. Endvidere synes det ikke umiddelbart at være foreneligt med menneskerettighedskonventionens krav om, at fængsling kun må ske på grundlag af rimelig